

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/14/2013
Identifikačné číslo spisu:	1095896793
Dátum vydania rozhodnutia:	10.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1095896793.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: DUMAS, a. s., Povodská cesta 14, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 31 412 530, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty: Ing. Miroslav R. Šefčík, PhD., Podjavorinskej 37/1, Trnava, o schválenie konečnej správy o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, na odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Cintorínska 21, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2012, č. k. Z-2-3K 237/1995-756, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2012, č. k. Z-2-3K 237/1995-756 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 4. decembra 2012, č. k. Z-2-3K 237/1995-756 schválil konečnú správu o speňažení konkurznej podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty Ing. Miroslav R. Šefčík, PhD. dňa 22. novembra 2011 s tým, že pohľadávky veriteľov proti podstate, ktoré nebudú vyplatené, sú: Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, vo výške 46 897,95 Eur, prihlásené pôvodnými veriteľmi Sociálna poisťovňa 250,38 Eur, Daňovým úradom Dunajská Streda 96,26 Eur + 32 037,87 Eur a Spoločnou zdravotnou poisťovňou 291,94 Eur a Všeobecnou zdravotnou poisťovňou 14 221,50 Eur. Ďalej bolo rozhodnuté, že správcovi konkurznej podstaty sa doplatok na odmene nepriznáva z dôvodu neexistencie finančných prostriedkov na výplatu odmeny. Zároveň bolo rozhodnuté, že vo zvyšnej časti súd námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, zamietla.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že správca konkurznej podstaty predložil súdu 22. novembra 2011 konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov (ďalej konečná správa). Táto bola vyvesená na úradnej tabuli súdu 28. novembra 2011 a prostredníctvom Obchodného vestníka z 28. novembra 2011, č. 227/2011 boli o nej upovedomení úpadca a veritelia.

Veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, podal proti konečnej správe v zákonnej lehote námietky, v ktorých namietal, že správca konkurznej podstaty nedostatočne charakterizuje informáciu o priebehu speňaženia konkurznej podstaty majetku, správca konkurznej podstaty však vykazuje príjmy zo speňažených pohľadávok a z predaja nepojazdného auta a aj príjmy z exekučných konaní. Preto žiadal o doplnenie konečnej správy, ako aj informácie o priebehu speňažovania majetku. Druhá konečná správa neobsahuje podľa namietateľa informácie o priebehu prieskumného pojednávania (nie je zrejmé, či uplatnené pohľadávky jednotlivých veriteľov boli uznané a v akej výške). Taktiež veriteľ žiadal aj vysvetlenie o výške zablokovanej hotovosti 540 493,13 Sk (podľa konečnej správy prevzal správca konkurznej podstaty sumu vo výške 519 130,74 Sk). Veriteľ namietal aj skutočnosť, že konečná správa neobsahuje zoznam pohľadávok proti podstate. Aj niektoré náklady, uvedené v konečnej správe, namietal ako neprimerane vysoké (nájom kancelárie, réžiu a správu vo výške 8 556,05 Eur), a preto žiadal tieto výdavky špecifikovať a preukázať ich účelnosť.

Na pojednávaní 4. decembra 2012 správca konkurznej podstaty čiastočne uznal námietky veriteľa za opodstatnené a uznal jeho pohľadávky proti podstate (špecifikované v jeho námietkach) za oprávnené. Správca konkurznej podstaty uviedol, že v konkurze podľa zákona o dani z príjmov a zákona o účtovníctve, je treba viesť účtovníctvo, podávať daňové hlásenia, a preto výdavky, ktoré sú uvedené v konečnej správe, sú minimálne. Ďalej správca konkurznej podstaty uviedol, že prebiehajúce konkurzné konanie dotuje zo svojich vlastných súkromných finančných prostriedkov, pretože má mesačné výdavky na benzín, poštovné atď. v sume cca 160,--Eur, ktoré mu nebudú nikdy preplatené.

Súd prvého stupňa námietky veriteľa, týkajúce sa pohľadávok proti podstate, považoval za opodstatnené.

Z predloženej konečnej správy je zrejmé, že správca konkurznej podstaty aj napriek tomu, že po bývalom správcovi konkurznej podstaty JUDr. Milanovi Zimanovi nezostali žiadne doklady a skoro ani žiadne finančné prostriedky, zostavil konečnú správu tak, aby boli aspoň základné informácie o speňažovaní majetku. (str. 4, 5 a 12 a 13 konečnej správy). Speňažovanie správcom konkurznej podstaty Ing. Miroslavom R. Šefčíkom, PhD., je uvedené na str. 14 konečnej správy.

Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení z 9. januára 2012 ozrejmil aj nezrovnalosti, týkajúce sa zablokovanej výšky finančných prostriedkov, ktoré boli uvedené v trestnom oznámení správcu konkurznej podstaty.

Konečná správa obsahuje aj informácie o priebehu prieskumného pojednávania (str. 6 konečnej správy). Výsledok a priebeh prieskumného pojednávania je súčasťou konkurzného spisu, a preto podľa názoru súdu prvého stupňa nie je potrebné osobitne, resp. podrobne rozpisovať všetky detaily v konečnej správe. Táto povinnosť nie je ani stanovená v ust. § 29 ZKV, ktorý stanovuje náležitosti konečnej správy.

Z oznámenia Okresnej prokuratúry Bratislava I trestná vec proti JUDr. Milanovi Zimanovi bola skončená uznesením z 27. júla 2006 pre úmrtie správcu JUDr. Milana Zimana a vo veci neboli zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pokračovanie vo vyšetrovaní (č. l. 646 a 647).

Odmena správcu je podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 493/1991 Zb. 53 48,-- Eur, vyplatená mu bola záloha 1 659,70 Eur. Pre nedostatok finančných prostriedkov mu súd prvého stupňa doplatok na odmene nepriznal.

Výdavky správcu konkurznej podstaty sú špecifikované v peňažnom denníku v konečnej správe (č. j. 636).

Súd prvého stupňa preto s poukazom na ust. § 29 ods. 3 a 4 ZKV dňa 04. 12. 2012 schválil konečnú správu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Cintorínska 21, Bratislava, odvolanie v zákonom stanovenej lehote a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil z týchto dôvodov:

Dňa 12. decembra 2011 podal odvolateľ námietky proti konečnej správe, okrem iného z dôvodu, že vzhľadom na dosiahnuté príjmy konkurznej podstaty, sú náklady 2. správcu konkurznej podstaty na nájom kancelárie, réžiu a správu vo výške 8 556,05 Eur, neprimerane vysoké a nepreukázané. Súd prvého stupňa schválil konečnú správu tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty, t. j. schválil aj uvedený výdavok. Prvostupňový súd v napadnutom uznesení len skonštatoval, že výdavky správcu konkurznej podstaty sú špecifikované v peňažnom denníku v konečnej správe (č. l. 636). Nezdôvodnil však,

na základe čoho považoval tento výdavok správcu konkurznej podstaty za účelne vynaložený. V tejto časti je uznesenie nepreskúmateľné. Odvolateľ má za to, že výdavok správcu konkurznej podstaty na nájom kancelárie, réžiu a správu vo výške 8 556,05 Eur nie je výdavok spojený priamo, resp. výlučne s uvedeným konkurzom a mal by byť hradený z vlastných prostriedkov správcu a nie z konkurznej podstaty. Uvedený výdavok nie je možné prenášať na ťarchu konkurzných veriteľov. Preto odvolateľ naďalej trvá na námietke v časti týkajúcej sa výdavku na nájom kancelárie, réžiu a správu vo výške 8 556,05 Eur.

Aj keď správca konkurznej podstaty konštatuje, že pôvodný správca konkurznej podstaty porušil viaceré povinnosti (spreneveril finančné prostriedky získané speňažením), čím spôsobil veriteľom škodu, ani z obsahu 2. konečnej správy nie je zrejmé, aké kroky inicioval súčasný správca konkurznej podstaty za účelom odstránenia tohto stavu.

Konečná správa neobsahuje informáciu o priebehu a výsledku dedičského konania po zomrelom JUDr. Milanovi Zimanovi - pôvodnému správcovi konkurznej podstaty, pričom tieto informácie majú vplyv na uspokojenie konkurzných veriteľov. Správca konkurznej podstaty neuviedol žiadne relevantné úkony, smerujúce k získaniu spreneverených finančných prostriedkov, ktoré by vykonal a v tomto smere je konečná správa nepreskúmateľná.

Správca konkurznej podstaty sa písomne vyjadril k odvolaniu odvolateľa a uviedol, že výdavok 8 556,05 Eur na nájom kancelárie a správnu réžiu je za obdobie od 20. júna 2005 do 21. novembra 2011, teda za 77 mesiacov, s priemerným mesačným výdavkom 111,--Eur, vrátane DPH, čo je absolútne minimálne. Zároveň správca konkurznej podstaty sa pýta veriteľa, či chápe vo svojom zdôvodnení vec tak, že správca má pracovať zadarmo, výdavky na správu konkurzu platiť zo svojich vlastných zdrojov a či sám zástupca odvolateľa pracuje rovnako, t. j. do organizácie vkladá vlastné peniaze na svoj zárobok, teplo, má vlastný počítač a pripláca si na spotrebovanú elektrickú energiu? Preto správca konkurznej podstaty považuje pripomienku odvolateľa za nezmyselný, cielený tlak na predlžovanie konkurzu. Na získanie spreneverených získaných i „nezískaných“ zdrojov bývalým správcom neb. JUDr. M. Zimanom podnikol správca konkurznej podstaty najmä tieto kroky: podal trestné oznámenie, ktoré bolo pre smrť bývalého správcu odložené vyšetrovateľom, snažil sa najmenej v 3 kolách verejného ponukového konania pod dohľadom konkurzného súdu speňažiť takto vzniknutú pohľadávku, oslovil konajúceho notára, avšak pre chýbajúce rozhodnutie vyšetrovateľa o vine, či akéhokoľvek rozsudku súdu, nemohla byť úspešne takáto pohľadávka vložená do dedičských pasív. Zároveň požiadal o dedičské rozhodnutie notára JUDr. Ľubomíra Vľhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a rozhodol o odvolaní odvolateľa podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné tvrdenie odvolateľa, že náklady správcu konkurznej podstaty za nájom kancelárie, réžiu a správu vo výške 8 556,05 Eur sú neprimerane vysoké. Správca konkurznej podstaty špecifikoval tieto náklady v peňažnom denníku, ktorý je súčasťou konečnej správy, a preto odvolateľ mal možnosť sa s ním oboznámiť a konkrétne namietať jednotlivé položky. Odvolateľ v

odvolaní ničím nekonkretizuje, prečo považuje tieto náklady za neprimerané. Rovnako nekonkretizuje jeho tvrdenie, že tento výdavok nie je priamo spojený, resp. výlučne spojený s predmetným konkurzom.

Odvolací súd považuje náklady vyčíslené správcom konkurznej podstaty vo výške 8 556,05 Eur i vzhľadom za obdobie (77 mesiacov) za primerané, a preto na námietku odvolateľa ako nedôvodnú, neprihliadol.

Správca konkurznej podstaty vstúpil do začatého konkurzu po zosnulom správcovi konkurznej podstaty JUDr. Milanovi Zimanovi, ktorý spreneveril finančné prostriedky, získané speňažením konkurznej podstaty. Podal trestné oznámenie, ktoré bolo zo strany vyšetrovateľa odložené, ponúkal na predaj peňažnú pohľadávku, rovnajúcu sa sprenevereným finančným prostriedkom po bývalom správcovi konkurznej podstaty, rovnako oslovil konajúceho notára v dedičskom konaní po nebohom správcovi konkurznej podstaty JUDr. Milanovi Zimanovi.

Odvolateľ tieto kroky nevníma ako konkrétne kroky smerujúce k náprave, aspoň čiastočnej stavu, ktorý nespôsobil terajší správca konkurznej podstaty. Opätovne všeobecne dôvodí, že z konečnej správy nie je zrejmé, aké kroky inicioval terajší správca v tomto smere bez konkrétnych odporúčaní a námetov na odstránenie namietaného stavu.

Odvolací súd aj túto námietku odvolateľa považuje za nedôvodnú, rovnako ako námietku, že správca konkurznej podstaty, resp. jeho konečná správa neobsahuje informáciu o priebehu a výsledku dedičského konania po zomrelom JUDr. M. Zimanovi.

Konkurzné konanie vo veci DUMAS, a. s., Dunajská Streda, začalo v roku 1995, pričom konkurz na majetok dlžníka DUMAS, a. s., D. Streda, bol vyhlásený Krajským súdom v Bratislave uznesením sp. zn. Z-2-3-K 237/95 dňa 18. apríla 1997.

Keďže ustanovený správca konkurznej podstaty JUDr. Milan Ziman zomrel, Krajský súd uznesením z 20. júna 2005, sp. zn. Z-2-3 K/237/95 rozhodol, že funkcia doterajšieho správcu konkurznej podstaty JUDr. Milana Zimana zaniká dňom 20. júna 2005 a zároveň ustanovil za správcu konkurznej podstaty Ing. Miroslava R. Šefčíka. Dedičské konanie teda začalo už v roku 2005.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že do podania konečnej správy a jej schválenia nebolo ukončené dedičské konanie po zomrelom bývalom správcovi konkurznej podstaty. Ďalšie čakanie na ukončenie predmetného dedičského konania by prinieslo zvyšovanie nákladov konkurzného konania a priečilo by sa to aj cieľu konkurzného konania, t. j. usporiadať majetkové pomery dlžníka, ktorý je v úpadku a dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku (§ 1 ods. 1 a § 2 ods. 2 ZKV). Odvolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti preto dospel k názoru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné, a preto mu nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.